

ผลของการสัมผัสต่อระดับความวิตกกังวล
ในผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาตัวในแผนกอายุรกรรม

นางสาวศิริพันธ์ สุคนธรัตน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาพยาบาลศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2527

ISBN 974-563-943-5

011373

1 17471497

EFFECTS OF TOUCH ON ANXIETY LEVEL OF PATIENTS
ADMITTED IN MEDICAL DEPARTMENT

MISS SIRIPAN SUKONTARAT

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Department of Nursing Education
Graduate School
Ghulalongkorn University

1984

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการสัมผัสระดับความวิตกกังวลในผู้ป่วยที่รับการรักษาตัวใน
แผนกอายุรกรรม
โดย นางสาวศิริพันธ์ สุคนธ์รัตน์
ภาควิชา พยาบาลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จินตนา ยูนิพันธุ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรบัณฑิต

สุประดิษฐ์ บุญนาค

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุประดิษฐ์ บุญนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

Dark duk

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมคิด รักษาสัตย์)

จินตนา ยูนิพันธุ์

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จินตนา ยูนิพันธุ์)

ประคอง กรรณสูต

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ประคอง กรรณสูต)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการสัมผัสต่อระดับความวิตกกังวลในผู้ป่วยที่รับการรักษาตัว
 ในแผนกอายุรกรรม

ชื่อนิสิต นางสาวศิริพันธ์ สุคนธรัตน์

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตนา ยูนิพันธุ์

ภาควิชา พยาบาลศึกษา

ปีการศึกษา 2527

บทคัดย่อ

การศึกษารุ่นนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของระดับความวิตกกังวลในผู้ป่วยที่รับการรักษาตัวในแผนกอายุรกรรมภายหลังจากที่ได้รับการสัมผัส ศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของระดับความวิตกกังวลในผู้ป่วยเพศชายและหญิง ภายหลังจากได้รับการสัมผัส รวมทั้งศึกษา เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของระดับความวิตกกังวลในผู้ป่วยที่อยู่ในช่วงอายุที่ต่างกัน ภายหลังจากที่ได้รับการสัมผัส ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ป่วยที่เข้าพักรักษาตัวในหอผู้ป่วยอายุรกรรมสามัญ จากโรงพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 36 ราย การเลือกตัวอย่างประชากรเลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ และแบ่งกลุ่มตัวอย่างประชากรออกเป็น 3 กลุ่มเท่า ๆ กัน คือ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ได้รับการสัมผัสร่วมกับการกระตุ้นด้วยคำพูด ซึ่งจะเรียกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่ได้รับการกระตุ้นด้วยคำพูด ซึ่งจะเรียกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ ซึ่งจะเรียกว่ากลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือ 3 ฉบับคือ ฉบับแรกเป็นแบบวัดความวิตกกังวลโดยใช้แบบทดสอบความวิตกกังวลของสปิลเบอร์เกอร์ (spielberger) ที่มีชื่อว่า The State Trait Anxiety Inventory (STAI) ซึ่งได้รับการแปลเป็นภาษาไทยโดยผู้ทรงคุณวุฒินำไปหาความเที่ยงโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86 เครื่องมือฉบับที่สองเป็นแบบสังเกตพฤติกรรม

ที่เป็นผลมาจากความวิตกกังวลซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง นำไปหาความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรง
คุณวุฒิ 9 ท่าน เครื่องมือฉบับที่สามเป็นแบบสอบถามซึ่งสร้างขึ้นเองโดยผู้วิจัยเพื่อสัมภาษณ์
ความรู้สึกและความคิดเห็นภายหลังการทดลอง ซึ่งได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน
ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าอัตราส่วนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของดูกี (เอ) และการ
วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงระหว่างตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม
ภายหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติ
ฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือระดับความวิตกกังวลของกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับการสัมผัสจะลดลงแตกต่างจากกลุ่ม
ผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ และเมื่อทำการทดสอบเป็นรายคู่พบว่า

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และ
กลุ่มทดลองที่ 2 ภายหลังการทดลอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับการสัมผัสร่วมกับการกระตุ้น
ด้วยคำพูดมีระดับความวิตกกังวลลดลงไม่แตกต่างจากกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับการกระตุ้นด้วยคำพูด
อย่างเดียว

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และ
กลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่ง
เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับการสัมผัสร่วมกับการกระตุ้นด้วยคำพูดมี
ระดับความวิตกกังวลลดลงมากกว่ากลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงภายหลังการทดลองในผู้ป่วยเพศชาย
และเพศหญิง เมื่อได้รับการทดลองในแต่ละวิธี จะลดลงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 นั่นคือระดับความวิตกกังวลของกลุ่ม
ผู้ป่วยเพศหญิงจะลดลงไม่แตกต่างจากของกลุ่มผู้ป่วยเพศชายภายหลังที่ได้รับการสัมผัส

3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงภายหลังการทดลองในผู้ป่วยที่มีอายุ
20-40 ปี และ 41-55 ปี เมื่อได้รับการทดลองในแต่ละวิธี จะลดลงไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 นั่นคือระดับความวิตกกังวล

ของกลุ่มผู้ป่วยที่มีอายุ 20-40 ปี จะลดลงไม่แตกต่างจากกลุ่มผู้ป่วยที่มีอายุ 41-55 ปี ภาย
หลังที่ได้รับการสัมผัส

Thesis Title Effects of Touch on Anxiety Level of Patients
 Admitted in Medical Department

Name Miss Siripan Sukontarat

Thesis Advisor Assistant Professor Jintana Yunibhand, Ph.D.

Department Nursing Education

Academic Year 1984

ABSTRACT

The three purposes of this study were to study and compare the change on anxiety level of the patients admitted in medical department after receiving touch, to compare the change on anxiety level of the male and female patients after receiving touch, and to compare the change on anxiety level of the 20-40 and 41-55 year old patients after receiving touch. The subjects consisted of 36 patients selected by purposive sampling from the patients who were admitted at general medical departments in general hospitals, Bangkok Metropolis. The research samples were assigned into 3 groups. The first was the experimental group 1, in which the subjects would received touch and verbal stimulation. The second was the experimental group 2, in which the subjects would received verbal stimulation only. The third was the control group in which the subjects would received routine nursing care.

Three research instruments were used in collecting data. The first one was the Spielberger's State-Trait Anxiety Inventory (STAI) : Thai version. Its reliability tested by Cronbach's coefficient was 0.86. The second instrument was the observation form developed by researcher to gather the behavioral data and had been validated for content validity by 9 experts. The third one was the questionnaire developed by the researcher to gather the opinions of those who related to this experiment. This questionnaire was validated by 3 experts. Percentage, arithmetic mean, standard deviation, one way analysis of variance, Tukey (a) test and two-way classification analysis of ANOVA were the statistical procedures used in analyzing data in this research. The analysis of the gathered data revealed the following findings :

1. There was a statistically significant difference at .01 level among the arithmetic means of the change on anxiety level of the two experimental groups and the control group. after the experiment. The hypothesis 1 was substantiated. Therefore, the anxiety level of the patients who received touch decreased differently from the anxiety level of the patients who receiving routine nursing care. After the Tukey (a) test was applied, the results were the following :

1.1 There was no statistically significant difference at .01 level between the arithmetic mean of the change on anxiety level of the experimental group 1 and the experimental group 2 after the experiment. The hypothesis 1.1 was insubstantiated. Thus, the change on anxiety level of the patients receiving touch and verbal stimulation was not differed from that of the patients receiving verbal stimulation only.

1.2 There was a statistically significant difference at .01 level between the arithmetic mean of the change on anxiety level of the experimental group 1 and the control group after the experiment, the hypothesis 1.2 was substantiated. Thus, the change on anxiety level of the patients receiving touch and verbal stimulation had decreased more than that of the patients receiving routine nursing care.

2. There was no statistically significant difference at .05 level between the arithmetic means of the change on anxiety level of the male and female patients when received each treatment, thus the hypothesis 2 was insubstantiated. Therefore, the change on anxiety level of the female patients was not differed from that of the male patients after receiving touch.

3. There was no statistically significant difference at .05 level between the arithmetic means of the change on anxiety level of the 20-40 and 41-55 year old patients when received each treatment, thus the hypothesis 2 was in substantiated. Therefore, the change on anxiety level of the 20-40 year old patients was no differed from that of the 41-55 year old patients after receiving touch.

๒

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตนา ยูนิพันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้สละเวลาในการตรวจ แก้ไข แนะนำด้วยความ เอาใจใส่ และได้ให้กำลังใจเป็นอย่างมากตลอดมา ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและจะรำลึกถึงความกรุณาของท่านตลอดไป รวมทั้งรองศาสตราจารย์ประคอง กรรณสูตร ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือแนะนำเกี่ยวกับการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง

ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๑ ท่าน ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายการพยาบาล เจ้าหน้าที่ในหอผู้ป่วยของโรงพยาบาลทั้ง 4 แห่ง และผู้ป่วยทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ อีกทั้งบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้ให้ทุนอุดหนุนบางส่วนในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้เช่นกัน

นอกจากนี้ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาพยาบาลศึกษา นายแพทย์สัมฤทธิ์ ไปรา ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนพรัตนราชธานี คุณบุญเสริม ชาติบุญเกิด หัวหน้าฝ่ายการพยาบาล และเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลทุกท่าน ตลอดจนพี่ ๆ เพื่อน ๆ ผู้ใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณอนุสรณ์ เวชสิทธิ์ และบุคคลอื่น ๆ ซึ่งมีอาจกล่าว नामได้ทั้งหมดที่ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

ความสำเร็จและความดีของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ผู้วิจัยขออุทิศ เพื่อบูชาพระคุณของบิดามารดา และครูบาอาจารย์ที่ได้เลี้ยงดู อบรม สั่งสอน มาตั้งแต่เยาว์วัย จนกระทั่งปัจจุบันนี้ ซึ่งผู้วิจัยระลึกถึงพระคุณของท่านตลอดไป

ศิริพันธ์ สุกนธรัตน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ช
กิตติกรรมประกาศ.....	ญ
รายการตารางประกอบ.....	ฅ
บทที่	
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	11
ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย.....	12
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	12
ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย.....	13
2 วรรณคดีและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
มโนทัศน์ของความวิตกกังวล.....	16
ความวิตกกังวลในผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาตัวในโรงพยาบาล.....	27
ความวิตกกังวลในผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาตัวในแผนกอายุรกรรม.....	31
มโนทัศน์ของการสัมผัส.....	35
การสัมผัสกับการปฏิบัติการพยาบาล.....	41
การสัมผัสกับความวิตกกังวล.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	50

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล
	ประชากรและตัวอย่างประชากร..... 58
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 64
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 68
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 75
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย..... 77
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 78
5	บทสรุป..... 90
	สรุปผลการวิจัย..... 94
	อภิปรายผลการวิจัย..... 95
	ข้อเสนอแนะ..... 100
	บรรณานุกรม..... 104
ภาคผนวก	
	ภาคผนวก ก. สถิติที่ใช้ในการวิจัย..... 115
	ภาคผนวก ข. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 133
	ภาคผนวก ค. ผลของการสัมภาษณ์ความรู้สึกและความคิดเห็นภายหลัง การทดลอง..... 144
	ประวัติผู้วิจัย..... 153

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนตัวอย่างประชากรจำแนกตามเพศ อายุ และช่วงพิสัยของ คะแนนความวิตกกังวล.....	61
2 จำนวนตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลองที่ (E ₁) กลุ่มทดลอง ที่ 2 (E ₂) และกลุ่มควบคุม (C) แยกตามประเภท.....	62
3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ค่าคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลก่อนการทดลอง.....	63
4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความเชื่อมั่นแอลฟาของ แบบทดสอบความวิตกกังวลแบบส เตทภายใต้ภาวะการมีที่ตึงเครียด และภาวะการมีที่ไมตึงเครียด.....	66
5 ขั้นตอนการดำเนินการทดลองของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม..	70
6 จำนวนตัวอย่างประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	79
7 จำนวนตัวอย่างประชากร จำแนกตามอาชีพ.....	80
8 จำนวนตัวอย่างประชากร จำแนกตามรายได้ของครอบครัว ต่อเดือน.....	81
9 ค่าคะแนนและค่า เบี่ยง เบนมาตรฐานของคะแนนความวิตกกังวลที่ ลดลงของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ภายหลังกการทดลอง..	82
10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ คะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงภายหลังกการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง ที่1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม.....	83
11 ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความ วิตกกังวลที่ลดลงระหว่าง คู่ภายหลังกการทดสอบความแปรปรวนตามตารางที่ 10 โดยการ ทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่แบบดูก็ (เอ) [Tukey (a)].....	84

ตารางที่

หน้า

12	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลง ของตัวอย่างประชากรต่างประเทศกัน ในกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ภายหลังจากการทดลอง.....	85
13	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความวิตกกังวลที่ลดลง ของตัวอย่างประชากรที่มีช่วงอายุต่างกัน ในกลุ่มตัวอย่างประชากร ทั้ง 3 กลุ่ม ภายหลังจากการทดลอง.....	85
14	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ คะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงภายหลังจากการทดลองระหว่างเพศหญิง กับเพศชายในระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่ม ควบคุม.....	86
15	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ คะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงภายหลังจากการทดลองระหว่างผู้ที่มี อายุ 20-40 ปี กับ 41-55 ปี ในระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม.....	87
16	คะแนนความวิตกกังวลก่อนการทดลอง (X) คะแนนหลังการทดลอง (Y) และคะแนนที่เปลี่ยนแปลงไป (X-Y) ของกลุ่มตัวอย่าง ประชากรทั้ง 3 กลุ่ม.....	121
17	คะแนนความวิตกกังวลก่อนการทดลอง (X) คะแนนหลังการทดลอง (Y) และคะแนนที่เปลี่ยนแปลงไป (X-Y) ของกลุ่มตัวอย่าง ประชากรทั้ง 3 กลุ่ม เมื่อจำแนกเพศชายและเพศหญิง.....	122
18	คะแนนวิตกกังวลก่อนการทดลอง (X) คะแนนหลังการทดลอง (Y) และคะแนนที่เปลี่ยนแปลงไป (X-Y) ของกลุ่มตัวอย่าง ประชากรทั้ง 3 กลุ่ม เมื่อจำแนกตามช่วงอายุระหว่างอายุ 20-40 ปี และ 41-55 ปี.....	123

ตารางที่

หน้า

19 จำนวนตัวอย่างประชากรที่แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นภายหลัง
การทดลองต่อคำถามที่ว่า "พยาบาลผู้ทำการศึกษาคิดให้ให้ความสนใจ
ท่านมากน้อยเพียงใด" 145

20 จำนวนตัวอย่างประชากรที่แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นภายหลัง
การทดลองต่อคำถามที่ว่า "ท่านมีความรู้สึกอย่างไรบ้างในขณะที่
พยาบาลผู้ทำการศึกษาคูคุณกับท่าน" 146

21 จำนวนตัวอย่างประชากรที่แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นภายหลัง
การทดลองต่อคำถามที่ "พยาบาลผู้ทำการศึกษาคิดใช้มือสัมผัสท่าน
บ่อยครั้งเพียงใดในขณะที่พูดคุย" 147

22 จำนวนตัวอย่างประชากรที่แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นภายหลัง
การทดลองต่อคำถามที่ว่า "ท่านมีความรู้สึกอย่างไรเมื่อพยาบาล
ผู้ทำการศึกษาคิดสัมผัสตัวท่านขณะพูดคุย" 148

23 จำนวนตัวอย่างประชากรที่แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นภายหลัง
การทดลองต่อคำถามที่ว่า "ถ้าในขณะที่ท่านอยู่ในโรงพยาบาล ท่าน
รู้สึกไม่สบายใจ มีความวิตกกังวล ท่านต้องการให้พยาบาลได้ใช้มือ
สัมผัสตัวท่านเพื่อเป็นการปลอบใจมากน้อยเพียงใด" 149

24 จำนวนตัวอย่างประชากรที่แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นภายหลัง
การทดลองต่อคำถามที่ว่า "ส่วนใดของร่างกายที่ท่านคิดว่าเมื่อ
ได้รับการสัมผัสจากพยาบาลแล้วจะทำให้ท่านสบายใจ อบอุ่นใจ
มากที่สุด" 150

25 ความคิดเห็นเพิ่มเติมจากแบบสัมภาษณ์ความรู้สึกและความคิดเห็น
ภายหลังการทดลองของตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลองที่ 1 151

26 ความคิดเห็นเพิ่มเติมจากแบบสัมภาษณ์ความรู้สึกและความคิดเห็น
ภายหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2 152